

**NOTA INFORMATIVA SOBRE L'OBLIGATORIETAT DE RECOLLIR EN ELS PARTS
LES EMPREMTES PLANTARS DEL NADÓ I LES DACTILARS DE LA MARE**
**Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de
l'Administració de Justícia i del Registre Civil**

La Llei 19/2015, del 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de Justícia i del Registre Civil, en el seu article segon, apartat tres, modifica l'article 46 de la Llei 20/2011 del Registre Civil, que en el seu primer paràgraf queda redactat en els termes següents:

*La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar en el termini de setanta-dues hores a l'oficina del Registre Civil que correspongui cadascun dels naixements que hagin tingut lloc al seu centre sanitari, excepte els casos que exigeixin personar-se davant l'encarregat del Registre Civil. El personal sanitari que assisteixi al naixement ha d'adoptar, sota la seva responsabilitat, les cauteles necessàries per assegurar la identificació del noutat i ha d'efectuar les comprovacions que estableixin de manera indubtable la relació de filiació materna, incloent, si s'escau, les proves biomètriques, mèdiques i analítiques que siguin necessàries per a això de conformitat amb la legislació reguladora de les històries clíniques. **En tot cas s'han de prendre les dues empremtes plantars del noutat al costat de les empremtes dactilars de la mare perquè figurin en el mateix document.** En la inscripció que del naixement es practiqui al Registre Civil s'ha de fer constar la realització de les proves esmentades i el centre sanitari que inicialment conservi la informació relacionada amb aquestes, sense perjudici del trasllat d'aquesta informació als arxius definitius de l'administració corresponent quan sigui procedent.*

Atès que aquesta metodologia d'identificació dels nadons (les empremtes plantars del nadó) ha caigut en desús en els darrers anys a les maternitats de Catalunya i que hi ha una forta base científica que el descarta com a mètode fiable per aconseguir l'objectiu demanat (identificació indubtable del menor), aquesta disposició normativa ha generat dubtes entre els professionals i les entitats afectades.

La Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica va ser creada per l'Ordre SLT/108/2013, del 21 de maig, en compliment del mandat establert per la disposició final primera de la Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica. Entre les seves funcions s'inclou l'establiment de criteris homogenis en matèria de custòdia, conservació, esporgada i destrucció de la documentació clínica, així com la realització de totes aquelles altres funcions d'assessorament que, en relació amb la gestió de la documentació clínica, se li encomanin per part del departament competent en matèria de salut.

En l'exercici de les funcions atribuïdes, la Comissió va celebrar una reunió extraordinària el passat 29 de gener de 2016, en presència dels membres de la Comissió i d'altres experts i representants dels col·lectius professionals afectats per l'entrada en vigor d'aquesta norma, i a partir de l'anàlisi i debat generat en aquella

reunió, s'ha considerat oportú emetre la següent **NOTA INFORMATIVA** sobre l'aplicació d'aquesta modificació de l'article 46 de la Llei 20/2011 del Registre Civil:

- a. Abans de l'entrada en vigor d'aquesta modificació legal, **no existia obligació legal d'utilitzar les empremtes plantars** com a mètode d'identificació del nadó. L'única referència normativa indirecta la trobem a les Ordres del Ministeri de Justícia de 15/11/1996 i 10/11/1999 en les quals s'incorporaven al qüestionari de declaració de naixement dos requadres per recollir *dues empremtes de la mà del nadó*, i en la segona dos requadres més per incorporar-hi les *empremtes dactilars de la mare*. La primera d'aquestes ordres ministerials especificava que aquesta previsió al qüestionari tenia com a objectiu donar resposta a les eventuais normes legals estatals o autonòmiques que poguessin establir l'obligació de recollir-les. La segona de les ordres ministerials, més concretament, establí que la manca de complementació d'aquests requadres en cap cas impedia la pràctica de la inscripció. Per tant, **en cap cas estava establert com un requisit obligatori** (fet comprensible per altra banda, ja que una ordre ministerial no resultaria l'instrument jurídic adequat per imposar una obligació d'aquesta naturalesa).
- b. Per contra, la modificació de l'article 46 de la Llei 20/2011 del Registre Civil i a criteri de la Comissió, no ofereix cap mena de dubte sobre l'obligatorietat de recollir les empremtes plantars del nadó i dactilars de la mare. Per tant, la recomanació no pot ser altre que la de **complir amb aquesta exigència legal**.
- c. La Comissió, per tant, considera que l'imperatiu legal del redactat de la norma obliga als centres i professionals concernits a prendre les empremtes plantars del nadó i dactilars de la mare, tot i conèixer la base científica i documentada que qüestiona la validesa d'aquesta mesura en funció de l'objectiu perseguit, que haurà d'informar properes accions legislatives per corregir aquesta disposició legal.